

ba, za njo spet fantje. Nadaljnji sprevod so tvorile naslednje skupine: Zveza dekliških krožkov, mladenke, rudarji v svojih uniformah, skupina zagrebških Slovencev, Vajeniški dom, Rokodelski dom, Družba sv. Rafaela, Pevska zveza, Sedejeva družina, Slomšekova družba, Slovensko katoliško akademsko starešinstvo, Akademski zveza, Slovenska dijaška zveza, Zveza absolventov kmetijskih šol, Kmečka zveza, dekleta, moški, Krščanska dekliška mladina, Jugoslovanska strokovna zveza. Skupino Prosvetne zveze so otvorili trije konjeniki s papeško zastavo, katero sta ob vsaki strani spremljali jugoslovanski zastavi, nakar je sledila fanfara, zastave, nato pa so se vrstile godbe, narodne noše, zastave, nakar so sledile Marijine družbe, moški kongreganisti, kongreganistke, dijaške kongregacije itd. itd. V sprevedu je sodelovalo 14 godb, spreved pa je bil prepleten z zastavami in banderi. V sprevedu je sodelovalo nad 6000 ljudi.

Po ulicah, po katerih se je pomikal spreved, je občinstvo z burnim vzklikanjem in

pozdravljanjem spremljalo udeležence. Gledalce spreveda cenijo na 80.000.

Množice iz spreveda so po tretji uri popoldne napolnile Stadion, katerega so počastili skoro isti odličniki s kardinalom A. Hlondom kakor pri dopoldanski verski manifestaciji.

Ljubljanski knezoškof dr. G. Rožman je zaključil kongres z nagovorom. Za njim je sporočilo kongresu pozdrave 16 zastopnikov narodov.

Ob času, ko so bili na Stadionu govori različnih zastopnikov, so prenesli Najsvejši iz cerkve sv. Cirila in Metoda na Stadion. Pred litanijami je nagovoril vso ogromno ljudsko množico predsednik pripravljalnega odbora za kongres dr. Žitko. Sledile so slovesne litanije presv. Imena Jezusovega, pri katerih je odpevala vsa na Stadionu zbrana ljudska množica.

Litanije je kronal blagoslov z Najsvejšim, ki je bil znak za razhod s kongresa Kristusa Kralja, katerega beleži Slovenija z zlatimi črkami in ga bo ohranila s ponosom v trajnem spominu!

Iz raznih držav

Zakon o zaplembi premoženja na Češkem in Moravskem. Na zahtevo nemškega pokrovitelja pripravlja vlada v Pragi poseben zakon o zaplembi premoženja. Vsi zastopniki bivše češkoslovaške vlade in vsi bivši voditelji, ki so pobegnili v tujino, bodo zgubili češko državljanstvo, njihovo premoženje pa bo zaplenjeno.

Gdansko vojno strašilo. Veliki nemški manevri vojske na kopnem, ki bodo meseca avgusta, bodo razširjeni na področje, ki sega od Bamberga preko Sudetov in češkomoravskega protektorata do Šlezije ter ob črti od Berlina do poljske meje. Rekvizicija avtomobilov se je že pričela, v teku pa je tudi mobilizacija rezervistov. V zvezi s temi velikimi vojaškimi manevri krožijo glasovi, po katerih je za 4. avgusta izdano tajno povelje za odhod divizije težkega topništva na poljsko mejo v Gornji Šleziji, za čas od 15. do 18. avgusta pa se pričakuje pospešena mobilizacija rezervistov, kar spravlja v zvezo s položajem v Gdansk. — Dalje je priznal s časopisno objavo vodja gdanskih narodnih socialistov Foerster, da je militarizacija Gdanske že zelo napredovala ter da se pospešeno nadaljuje. Foerster napoveduje, da bo Gdansk v najkrajšem času priključen Nemčiji.

Angleži razkazujejo svojo zračno moč. Naš list je že poročal, da je pričela Anglija Nemcem v svarilo kazati svojo zračno moč s tem, da uprizarja velike letalske izlete v sosednjo Francijo. Dne 25. julija se je dvignilo tretjič z angleških letališč 250 težkih bombnikov ter drugih letal z okrog tisoč možmi posadke na polet preko Francije. Brez pristanka so posamezni oddelki angleških letal preleteli brezhibno 1200 do 2600 km. Letala Angležev so se popoldne omenjenega dne pojavila nad Parizom in Bordeauxom, popoldne pa nad Lyonom in Marseillom. Proti večeru so se vrnila preko Rokavskega preliva na svoja letališča.

Vzrok homatij v Španiji. Zadnjič smo beležili žalostno dejstvo, da so se pojavila in izbruhnili med najbolj zvestimi sodelavci generala Franca tolikšna nasprot-

stva, da je bilo par najbolj uglednih generalov že odstavljenih. Glavni vzrok naj-novejših homatij na Španskem izvira iz vprašanja, ali naj dobi boljšeizma osvobodjena Španija monarhijo ali ne. Eno in drugo stališče ima med najbolj uglednimi Španci obilno pristašev. Bivši španski kralj Alfonz XIII. bi prestol zopet sprejel le pod pogojem, če bi se izrekla za to večina španskega naroda. Ni znano, na kakšno stališče se bo v tej razdvojenosti postavil rešitelj Španije — Franco.

Nezaupljivi Japonci. V zadnji številki smo poročali, da so se pobotali v Tokiu Angleži in Japonci. Anglija se je obvezala, da ne bo več podpirala kitajskega maršala Čangkajšeka v vojni z Japonci. Nenadni preokret angleške politike na Daljnem vzhodu je hud udarec za Kitajce, ki se borijo že nad dve leti na življenje in smrt z japonskimi osvojevalci. Vsakdo je pričakoval, da se bo razmerje med Anglijo in Japonsko po sklenjeni tokijski pogodbi izboljšalo in da bodo začeli Japonci spoštovati angleške koristi ob kitajski obali. Godi se pa ravno nasprotno! Po vesteh iz angleške kolonije Hongkong so pričeli Japonci razširjati s svojimi bojnimi ladnjami zaprtje ali blokado. Japonci polagajo v bližini Hongkonga mine in izjavljajo, da bodo ukinili blokado šele tedaj, če bo podala Anglija stvarne dokaze, da je res prekinila vse zveze s Čangkajšekom, kakor je obljubila v Tokiu. Kljub

angleški popustljivosti pri tokijskem sporazumu se protiangleško gibanje na pritisk Japonske vedno bolj širi po vsem Kitajskem in je zajelo vsa obmorska mesta južne Kitajske. Položaj v angleških delih važnih kitajskih trgovskih mest se je po objavi tokijske pogodbe v splošnem znatno poslabšal.

Kitajski maršal Čangkajšek po sklepnem sporazumu med Anglijo in Japonsko. Sklep zgoraj omenjenega sporazuma med Angleži in Japonci je hudo presenetil kitajskega maršala Čangkajšeka, ki je pa razglasil kljub angleško-japonski pogodbi po časopisju kitajske vlade: Noben tuji pritisk ne bo mogel vplivati na odpor kitajske vojske. Če tuje države sklepajo sporazume z Japonsko, se bo Kitajska še odločneje borila z lastnimi silami ter bo na koncu premagala vse težave. V boju za svojo neodvisnost se ne bo ustavila pred nobeno oviro. — Kitajski škof Čeng, ki se mudi na VI. Mednarodnem kongresu Kristusa Kralja v Ljubljani, je izjavil na vprašanje o političnem položaju v njegovi škofiji: »V naši pokrajini Japoncev še ni. Pač so večkrat priletela japonska letala in bombardirala nedolžno prebivalstvo, ne vojakov. Verujem, da Bog Kitajcev ne bo zapustil, zakaj kitajsko ljudstvo je pošteno in moralno. Naš voditelj Čangkajšek nam je v tem zgled, saj je po svojem mišljenju blizu katoličanstvu. Je metodist in vneto proučuje sveto pismo. Vsako jutro premišljuje o verskih skrivnostih in narnih zakonih. Čangkajšek sam uči ljudstvo, da mora ljubiti tudi svoje sovražnike, saj sovražni vojaki sami niso krivi, da morajo v vojno. Ljudstvo mora zato ravnati z ujetniki kot s prijatelji. In kitajsko ljudstvo ravna tako. Ni res, da se je na Kitajskem razpasel komunizem. Komunizma na Kitajskem ni. Maršal Čangkajšek je sam prelomil vse zveze s komunisti. Kitajska je dovolj močna sama, da se bori z nasprotnikom.«

Sovjetska Rusija dovolila Čangkajšekovo posojilo. Sovjetska Rusija je dovolila kitajskemu maršalu posojilo 100 milijonov jenov. To posojilo je hudo ogorčilo Japonce, ki očitajo Rusom, da bodo oni odgovorni, če ne bo prišlo do pomiritve na Daljnem vzhodu.

Združene ameriške države odpovedale Japonski že 30 let veljavno trgovinsko pogodbo. Kot odgovor na pobotanje med Anglijo in Japonsko v Tokiu sta predsednik Združenih ameriških držav Roosevelt in zunanji minister Hull odpovedala Japonski trgovinsko pogodbo, ki je bila sklenjena leta 1911 in je bila stara 30 let. Odpoved, ki bo zelo hudo zadela Japonce, stopi čez pol leta v veljavo.

Po krščanskem svetu

Dobrodelnost — misijonarka. Dve leti sta pretekli, kar divja na Kitajskem vojna, ki povzroča ljudstvu strašno gorje, ki kliče po pomoči. Katoliški misijonarji na Kitajskem so že od nekdaj smatrali katoliško dobrodelnost kot najuspešnejše misijonsko sredstvo. Kitajska javnost pa je šele zdaj v času stiske postala pozorna na velika dela katoliške dobrodelnosti. Katoliški misijonarji so namreč v tem težkem času krščansko dobrodelnost podvojili in potrojili. Kar so imeli, vse so dali na raz-

polago ranjencem, bolnikom in beguncem. Izpraznili so šole, lastna stanovanja in celo cerkve. Povsod so namestili postelje za bolnike. Te postelje pa pridigajo glasneje in uspešneje kot najbolj izbrana beseda misijonarja. Misijonar je danes na Kitajskem najbolj občudovana osebnost. Nikdar še niso videli ti ljudje, da bi se kdo nesebično žrtvoval za druge, kot to dela misijonar. On vztraja na svojem mestu kljub bombam in granatam, svoje življenje postavlja v nevarnost, da more poma-

gati ubogim beguncem ali ranjencem, svoje lastno stanovanje jim prepusti, oskrbi jih z obleko in hrano, s prihajajočimi sovražniki se pogaja, da bi obvaroval ubogo civilno ljudstvo pomora. Misijonar pomaga vsem brez razlike stanu, starosti, vere. Kdor koli je v stiski, se lahko k njemu zateče. Od dojenčka do umirajočega starčka, vsi so deležni njegove pomoči. Še za mrljice poskrbi, da dobe dostojen grob, kar je na Kitajskem tudi važno. Kdaj so te poganske množice videle kaj takega? Vera, ki misijonarja sili k tem čudovitim dejanjem, mora biti res iz nebes. In trdi pogani prihajajo k misijonarju s prošnjo, naj jih sprejme v katoliško vero. Med temi prosilci niso samo ubogi ljudje, ampak tudi mnogi iz odličnih stanov. Cele vasi so se že javile za krst in sprejem v katoliško Cerkev.

Sovražnik križa. Belgijski list »Libre Belgique« poroča iz Eisenborna o naslednjem dogodku: V Eisenbornu in v vsem obmejnem pasu se govori o čudnem pripetljaju, ki se je dogodil v mestecu Eichsheit, katero leži v Nemčiji ob belgijski meji, nasproti Eisenbornu. Prišel je v Eichsheit delavec, ki je določen za delo v obmejnem trdnjavnem pasu (Sigfridova črta). Iskal je stanovanja. Neka dobra katoliška žena mu je hotela dati v najem primerno sobo. Ko zagleda delavca v tej sobi razpelo, viseče nad posteljo, začne ostudno preklinjati z zahtevo, da mora križ izginiti iz sobe. Gospa noče o tem nič slišati. Delavec gre dalje. Išče od hiše do hiše, toda nikjer ni dobiti sobe. Vrne se

h gospe, ki je imela sobo na razpolago. Sobo vzame v najem z obljubo, da bo križ pustil viseti na steni. Drugi dan zjutraj se gospa potruži, da bi delavca zbudila. Vse klicanje in trkanje ne pomaga nič, delavec se iz sobe ne oglasi. S silo odprejo vrata. Nudi se jim čuden prizor. Delavec sedi mrtev na stolu. V rokah drži križ, ki ga je vzel s stene, ter ga tišči h kolenu. Hotel ga je zlomiti, pa ga ni mogel; prej ga je dohitela smrt. Ali ni to očitna kazen božja?

Vodna zadruga v Slovenski Bistrici

Pred dvema letoma so se začele priprave za ustanovitev Vodne zadruge v Slov. Bistrici, ki naj bi imela nalogo regulirati reko Ložnico in potok Bistrico. Prav pridnemu, iz lastnega nagiba javnemu delavcu g. Maleju Mirku se je po truda polnem delu posrečilo spraviti vse priprave v pravi tek. Vsi kraji ob omenjenih vodah trpe radi stalnih povodnji in na zamočvirjenju. Reči se mora, da so se izkazali posebno kmečki ljudje s pripravljenostjo za izsušitev, in to po pravici, kajti okoli 150 ha zamočvirjene zemlje bi se z regulacijo spremenilo v produktivno in kmetijstvu donosno zemljo. Z regulacijo se je že začelo, in sicer pri izlivu Ložnice v Dravirjo v makolski župniji. Koliko bo delo stalo, se še ne more reči, vsekakor pa nad 10 milijonov din. Prizadeti kmetje so volj-

700letnica minoritskega samostana v Ptuj, združena z vseslov. tretjeredniškim kongresom 5., 6. in 7. avgusta,

Polovična voznina za udeležence je te dni dovoljena, in to: 5., 6. in 7. avgusta. Zato nabavite čimprej proslavno knjižico in znak!

Spominska knjiga je že izšla! Naročite jo takoj pri Minoritskem samostanu v Ptuj!

*

Novo odkrita mesojedka

Neki rastlinoslovec iz Seattlea je človeštvu sporočil, da je našel sedaj pravi pripomoček za uničevanje kobilic. Odkril je rastlino, ki prebavlja s pravim užitkom živali in vsako vrsto mesa. Rastlin, ki »jedo« meso, je sicer zelo dosti, toda nova mesojedka je majhna, se da povsod gojiti in je tako požrešna, da požira poleti neprestano kobilice, pozimi pa, ko je njen tek še posebno velik, ji je rastlinoslovec ponudil klobasice, ki ji še zlasti ugajajo. Ameriški raziskovalec pravi, da bi okrog polj lahko nasadili grede s takšnimi klobasojednimi rastlinami, kobilice bi potem ne mogle do polj. Rastlino je mogoče gojiti tudi v lončku in rastlinoslovec jo imenuje »kobra s korenino«. Živali privablja s

V mrežah greha

30

»Ubogi fant,« se je naposled oglašila ena izmed njih. »Prost bi rad bil, a jaz čutim, da ga Bog ne bo izpustil iz ječe, dokler ga ne bo vzljubil. Ko bo začel Boga ljubiti, se bo gotovo rešil. Ker Bogu ni nič nemogoče...«

»Oh, ko bi ga le mogli pripraviti do tega, da bi zaupal v Boga in ga ljubil,« je vzdihnila Alojzija.

»To bo težka naloga!« je pripomnila bolnica, ki je Štefana v srcu obsojala zaradi besed, ki jih je pisal proti Bogu.

»Jaz mislim,« se je spet oglašila prva, »da bi bilo dobro, če bi se obrnili na tamošnjega duhovnika.«

»Štefan je že omenil, da mu je g. župnik govoril o veri in spovedi, a on se ni zmenil za to,« je rekla Alojzija.

»Poskusimo še enkrat,« je rekla prejšnja bolnica. »Jaz predlagam, naj se pelje gospodična Alojzija v Ellington in gospodu župniku vse pojasni.«

Predlog je bil soglasno sprejet. Alojzija je izjavila, da se bo takoj naslednjega dne peljala v Ellington.

Alojzija se je z jutranjim vlakom res odpeljala. Župnika ni našla v jetnišnici.

»Ali bi mi mogli povedati, kje ga najdem,« je vprašala pisarniškega uradnika.

»Stanuje v tisti hiši, ki stoji tik katoliške cerkve.«

Alojzija je šla proti cerkvi. Ustavila se je pred skromno hišo, ki je stala poleg cerkve.

Iz hiše se je slišalo petje. Glas je bil ženski, starijav in tresoč.

Močno je potrkala na vrata. Petje je utihnilo, takoj nato pa se je slišalo vprašanje:

»Kdo je?«

Alojzija je brez odgovora vstopila in šla naravnost v kuhinjo.

Sprejela jo je starejša ženska, ki jo je precej nezaupno motrila.

»Kaj hočete?« je vprašala ne preveč prijazno.

»Z gospodom župnikom bi rada govorila.«

»Ni doma.«

»Kdaj se vrne?«

»To vesta samo on in Bog. Ali ga hočete peljati k bolniku?«

»Ne.«

»O, potem ste zaradi poroke prišli? Kar pojdite in se jutri vrnite!«

»Jutri ne bom mogla priti,« je mirno odvrnila Alojzija. »Danes sem se zato pripeljala iz Pikertona, da bi z njim govorila.«

»O, vi ste se iz Pikertona pripeljali? Takoj se mi je zdelo, da sem vas že nekje videla.«

Stopila je pred Alojzijo in si jo natančneje ogledovala.

»Sveta nebesa, vi ste, gospodična Alojzija! Kar groza me popada, če pomislim, da ste tako daleč prišli in jaz bi vam skoraj vrata pokazala. Le pridite in se vsedite! Kako se počuti gospa Kmčic, ki jo je